

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ
ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ КРАМАТОРСЬКУ
(ТУ ДБР у м. Краматорську)

вул. Героїв Небесної Сотні, 9, м. Краматорськ, Донецька область, 84333, тел. 0800350351, +38 (044) 339 5725
поштова адреса для листування: вул. Січових Стрільців, 94, м. Дніпро, 49069
E-mail: info@kram.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42331094

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Дніпро

«15» квітня 2024 року

Слідчий Третього слідчого відділу (з дислокацією у м. Маріуполі) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у м. Краматорську Дженчако Іван Сергійович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 4202405000000021 від 11.01.2024 за ч. 7 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 2, 9, 36, 42, 111, 112, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Харахулах Олену Вікторівну, 17.10.1978 року народження, уродженку с. Роздольне, Старобешевського району Донецької області, громадянку України, проживає за адресою: Донецька обл., Старобешевський район, с. Роздольне, вул. Чапаєва, буд. 3

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України за наступних обставин.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури,

визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною та Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права, президент РФ Путін В.В. та інші нестановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, у порушення вимог п. п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів Збройних Сил РФ (далі – ЗС РФ) на територію України з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої окупації.

При цьому, з метою спроби виправдання агресії перед громадянами України, РФ та світовою спільнотою, 21.02.2022 РФ визнано так звані «Донецьку народну республіку» (надалі ДНР) та «Луганську народну республіку», створені за підтримки РФ навесні 2014 року на тимчасово окупованих територіях м. Донецька та частини Донецької та Луганської областей, незалежними державами та 22.02.2022 президентом РФ направлено до Ради Федерації звернення про використання ЗС РФ за її межами, яке задоволено.

На виконання наказів вищого політичного та військового керівництва РФ 24.02.2022, військовослужбовці ЗС РФ, шляхом агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого здійснили окупацію частини території України, в тому числі частини території Донецької області.

Згідно ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація РФ територій України, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

Згідно п. 6 ст. 1-1 зазначеного Закону, окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Згідно п. 7 ст. 1-1 вказаного Закону тимчасово окупована Російською Федерацією територія України - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому неодноразово продовжено та який діє на цей час.

Упродовж 2014 року (більш точна дата органом досудового розслідування не встановлена) РФ спільно з представниками терористичної організації «ДНР», яка є частиною окупаційної адміністрації РФ, було тимчасово окуповано територію м. Донецьк, Донецької області.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року» (зі змінами та доповненнями) Донецька міська територіальна громада Донецької області включена до переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації.

Представниками Російської Федерації спільно з представниками терористичної організації «ДНР», яка є частиною окупаційної адміністрації РФ, на тимчасово окупованій території Донецької області було створено так звану систему судів Донецької народної республіки.

При цьому, представники підконтрольних РФ та самопроголошених органів терористичної організації «ДНР» узурпували виконання усіх владних функцій держави на тимчасово окупованій території м. Донецька Донецької області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних

самопроголошених органах, у тому числі судових, з числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу РФ.

Під час окупації частини території Донецької області (точна дата органом досудового розслідування не встановлена) невстановленими особами з числа представників окупаційної адміністрації РФ та представниками терористичної організації «ДНР», яка є частиною окупаційної адміністрації РФ у м. Донецьку Донецької області, створено самопроголошений, незаконний та підконтрольний окупаційній адміністрації РФ та терористичній організації ДНР, так званий «Верховный суд Донецкой народной республики», який здійснює діяльність за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Челюскінців, буд. 163.

До задач незаконно створеного так званого «Верховного суда Донецкой народной республики» відповідно до так званого законодавства ДНР є захист від всіляких посягань:

- встановлених конституцією донецької народної республіки громадського та державного устрою, системи господарювання та всіх форм власності;
- політичних, трудових, житлових та інших особистих та майнових прав та інтересів громадян, гарантованих конституцією;
- прав та охоронюваних законом інтересів підприємств, закладів та організацій.

Упродовж 2014 року (більш точну дату та час в ході досудового розслідування не встановлено), після захоплення м. Донецьк Донецької області військовослужбовцями ЗС РФ, шляхом збройної агресії, спільно з представниками терористичної організації «ДНР», яка є частиною окупаційної адміністрації РФ, Харахулах О.В., діючи умисно, за власною ініціативою, добровільно залишилась на тимчасово окупованій території м. Донецьк, Донецької області.

У невстановлений період часу, але не пізніше 13.07.2023 (більш точну дату та час органом досудового розслідування встановити не представилося можливим), у громадянки України Харахулах О.В., яка перебувала на тимчасово окупованій території м. Донецьк, Донецької області та яка була обізнана про факт ведення РФ агресивної війни проти України, усвідомлюючи умисел на допомогу державі агресору та її незаконним судовим органам, створеним на тимчасово окупованій території, з метою завдання шкоди Україні, виник злочинний умисел, спрямований на добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території.

Реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на добровільне зайняття громадянином України посади в незаконному судовому органі, створеному на тимчасово окупованій території м. Донецька, Донецької області, громадянка України Харахулах О.В., у точно не встановлений час, але не пізніше 13.07.2023 (більш точну дату та час органом досудового розслідування

встановити не представилося можливим), діючи умисно, знаходячись на непідконтрольній частині м. Донецьк Донецької області (більш точне місце органом досудового розслідування не встановлено), зі своїх особистих мотивів, усвідомлюючи протиправність своїх дій, бажаючи надати допомогу державі-агресору та її незаконним судовим органам, з метою завдання шкоди Україні, достовірно знаючи, що за адресою Донецька область, м. Донецьк, вул. Челюскінців, буд. 163 знаходиться незаконний новостворений правоохоронний орган – «Верховный суд Донецкой народной республики», надала добровільну згоду невстановленим досудовим розслідуванням представникам держави-агресора та представникам терористичної організації «ДНР», на призначення на посаду судді в так званому «Верховный суд Донецкой народной республики».

Надалі, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на добровільне зайняття громадянином України посади в незаконному судовому органі, створеному на тимчасово окупованій території м. Донецьк Донецької області, Харахулах Олену Вікторівну на підставі указу президента РФ Путіна В.В. від 13.07.2023 № 515 обійняла посаду «судьи Верховного суда ДНР».

Продовжуючи свій злочинний умисел на здійснення псевдо правосуддя на території міста м. Донецька Донецької області, 08.08.2023 Харахулах О.В. урочисто прийняла присягу судді та приступила до виконання функцій судді у незаконно створеному так званому «Верховном суде Донецкой народной республики», що здійснює діяльність за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Челюскінцев, буд. 163.

Таким чином, Харахулах Олена Вікторівна підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме, у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території.

**Старший слідчий Третього слідчого відділу
(з дислокацією у м. Маріуполі)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого в м. Краматорську**

Іван ДЖЕНЧАКО

**«ПОГОДЖЕНО»
Начальник відділу нагляду
за додержанням законів
територіальним управлінням
Державного бюро розслідувань
Донецької обласної прокуратури**

Віктор БУЯНОВСЬКИЙ

«__» квітня 2024 року

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваної
Харахулах Олени Вікторівни
Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вина не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)
  - особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
  - на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудової колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний **зобов'язаний**:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право **примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення**. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Пам'ятку отримав:

«__» _____ 20__ року _____

Пам'ятку вручив:

Слідчий 3 СВ ТУ ДБР у місті Краматорську

І.С. Дженчако

